

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр.София, 06.08.2019г.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД,
четвърти въззивен състав, в закрито съдебно заседание на шести август
през две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА
ВЕНЕЛИН ИВАНОВ

след като разгледа докладваното от съдия ПЕТКОВА ВНЧД №391 по
описа на АСпНС за 2019 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава 22 и чл.270 НПК.

С Определение от 24.07.2019г., постановено в с.з. от същата дата по
НОХД №1065/2016г., Специализирания наказателен съд – 10-ти състав, в
производство по чл.270, ал.1 от НПК, е оставил без уважение искането на
защитника адв. К.А. и на подсъдимия Б.Л.Г., за изменение на мярката за
неотклонение на последния от ”Задържане под стража” в по-лека.

Срещу определението са постъпили частни жалби от адв. К.А.
(упълномощен защитник на подс. Г.), както и от самия подсъдим Б.Л.Г.. В
жалбите се иска насрочване и провеждане на въззивното производство по
чл. 270 от НПК в открито съдебно заседание, с призоваване на страните,
както и отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕО в Л. по
въпроси, свързани с презумпцията за невинност и във връзка с
времетраенето на съдебния процес по конкретното наказателно дело,
отнесено към продължителността на мярката за неотклонение „Задържане
под стража“, изпълнявана спрямо подс. Г.. В жалбите се иска произнасяне
от страна на въззивния съд по обосноваването предположение за авторството
на този подсъдим в деянията по повдигнатите му обвинения, като това да
бъде извършено обстойно и при задълбочен коментар на доказателствената
съвкупност. Изтъкват се и съображения за липса на опасности от укриване
или от извършване на престъпление от страна на подсъдимия-
жалбоподател.

Изпълнена е процедурата по чл. 342 от НПК, като преписи от
частните жалби са били изпратени на Специализираната прокуратура, от
която не е постъпило възражение по реда на чл. 342 ал.2 от НПК.

АСпНС намира жалбите за допустими, а разгледани по същество- за
НЕОСНОВАТЕЛНИ, по следните съображения:

Срещу подс. Б.Л.Г., с внесен на 24.08.2015г. от СпП обвинителен акт, са повдигнати обвинения за извършени престъпления по чл.321 ал.3 т.2 вр.ал.2 НК и по чл.354а ал.2 изр.2 т.1 пр.2 вр. ал.1 пр.3 и пр.4 вр.чл.20 ал.4 вр. ал.1 НК. (Обвинителният акт е срещу още 9 (девет) лица, освен Г.).

На първо място, въззивният съд намира за правилен извода на СпНС в обжалваното определение, че не са налице нови обстоятелства, които да обуславят изменение на мярката за неотклонение на конкретното подсъдим лице, след последното произнасяне на първостепенния съд по мярката за неотклонение на същия подсъдим в предходно производство по чл. 270 от НПК – от 29.05.2019г., потвърдено с определение на АСпНС от 12.06.2019г. Такава промяна в обстоятелствата по делото и въззивният съд, след внимателен прочит на материалите по делото, не намира за настъпила, поради което напълно споделя извода на СпНС в горната насока.

На второ място, въззивният съд държи да отбележи, че производството по чл. 270 ал.1 от НПК пред втората съдебна инстанция, на основание разпоредбата на чл. 345 ал.1 от НПК, *по правило* се разглежда в закрито заседание. Провеждането на това производство в открито заседание, с призоваване на страните, в срок не по-дълъг от 1 месец, е допустимо *по изключение*, когато фактически или юридически обстоятелства налага това. Въззивният съд не намира, че в настоящия казус са налице причини за разглеждане на второинстанционното производство по чл. 270 НПК в открито съдебно заседание, а и жалбоподателите не са посочили такива причини и основания в частните жалби. Само желанието на жалбоподателите не е достатъчно да се приложи изключението от правилото, регламентирано в чл. 345 ал.1 от НПК. Поради това въззивната инстанция остави без уважение направеното искане в обсъдения аспект.

Относно направеното в частните жалби на адв. А. и на подс. Г. искане за преюдициално запитване до Съда в Л. по въпроси, свързани с презумпцията за невинност и във връзка с времетраенето на съдебния процес по конкретното наказателно дело, отнесено към продължителността на мярката за неотклонение „Задържане под стража“, прилагана спрямо подс. Г., настоящият съдебен състав отбелязва, че такова искане от страна на защитата е било направено и пред първата инстанция в с.з. от 24.07.2019г. (в производството по чл. 270 ал.1 от НПК), като същото е оставено без уважение с мотиви, че в националното ни законодателство тези въпроси са регламентирани по начин, съответстващ на европейското, и че не се налага тълкуване от Съда на ЕО в Л. на правните норми от вътрешното законодателство, уреждащи визираните проблеми. Въззивният съд напълно споделя становището и преценката на първоинстанционния съдебен състав, поради което счита, че искането за

отправяне на преюдициално запитване по визираните по-горе въпроси, следва да бъде оставено без уважение.

В частната жалба са направени оплаквания, че при обсъждането на обоснованото предположение за авторството на подс. Г. в осъществяването на инкриминираните деяния, за които е ангажирана наказателната му отговорност, първостепенният съд само е изброил доказателствените източници, върху които почива подозрението, без да е извършил тяхно детайлно обсъждане. Такова се иска да бъде направено от въззивния съд в производството по чл. 270 ал.1 от НПК.

В тази връзка и по повод визираните защитни възражения, следва да се подчертае, че както втората съдебна инстанция, така и първостепенният съд, пред който делото е висящо за решаването му по същество, след измененията в чл. 29 ал.1 от НПК със ЗИДНПК, в сила от 05.11.2017г., свързани с пределите на произнасяне по мерките за неотклонение, в производствата почл. 64, чл. 65 и чл. 270 от НПК, не могат и не следва да вземат отношение относно годността и достоверността на събраните доказателства, а само „на пръв поглед“ да преценяват дали е налице обосновано подозрение за авторство на съответния обвиняем в осъществяването на деянията, за които е привлечен. Необходимо е да се подчертае и че последното представлява именно предположение, а не дерогира презумпцията за невинност. Ако подложи на детайлен и задълбочен анализ доказателствата по делото (както искат защитникът адв. А. и подс. Б. Г. в частните си жалби в настоящото производство), това би означавало съдът (първоинстанционният и въззивният), в производството по чл. 270 ал.1 от НПК да изразят предварително становище по доказателствата, а това е недопустимо, тъй като рефлектира върху въпроса за вината на подсъдимите лица (в т.ч. – подс. Г.) и би представлявало основание за отвод на съдебния състав. Затова настоящият съдебен състав, обсъждайки обоснованото подозрение за авторството на подсъдимия-жалбоподател в инкриминираните деяния, за които му е повдигнато обвинение, ще се придържа към законовите изисквания и съдебната практика, като посочи доказателствата в степен, обслужваща целите на настоящото производство.

Подозрението е обосновано, и то се базира върху следните доказателствени източници: показанията на свидетелите В., Н., П., М., и М., писмените и веществените доказателства по делото.

Относно опасностите от укриване и от извършване на престъпление, въззивният съд намира за налични и двете, в реална, а не в хипотетична степен.

Видно от материалите по делото, първоначалното привличане на Б.Г. като обвиняем на досъдебното производство, е било в негово отсъствие, по реда и на основание чл. 269 ал.3 т.1 и т.2 вр. с чл. 206 от НПК. Същевременно, била е издадена Европейска заповед за арест на обв.

Г., по силата на която той е бил издирван дълго време на територията на ЕС. През периода от време от 30.09.2014г. до 29.05.2015г. досъдебното производство е било спряно на основание чл.25 т.2 НПК, една от причините за което процесуално действие е било неизвестното местонахождение именно на обв. Б.Г..

Издирването на същото лице е започнало още на 16.08.2012г. и е продължило до 24.03.2015г., т.е. – в рамките на около 3 (три) години, като в този период Г. е бил разследван и за притежание и използване на подправени документи в Р. Г., по информация от справка на ДМОС – МВР, получена чрез служба С.И.Р.Е.Н.Е.

Г. е бил установен и задържан в Кралство Испания, в изпълнение на издадената от българските компетентни органи ЕЗА (по данни на подсъдимия - на 24.03.2015г.) На 26.05.2015г. е приведен в РБългария по силата на Европейската заповед за арест. От 01.06.2015г. му е наложена мярка за неотклонение "Задържане под стража", която се изпълнява спрямо него до момента.

Предвид на изложените факти, въззивният съд намира, че е налице реална, а не хипотетична опасност, при евентуално изменение на мярката за неотклонение на подс. Б.Г. от „Задържане под стража“ в по-лека, той да се укрие от българските правораздавателни органи, както е направил в период от около 3 години преди установяването му на територията на Испания и привеждането му в България по силата на ЕЗА.

Това е достатъчно основание съдът да откаже изменението на мярката за неотклонение на конкретния подсъдим от „Задържане под стража“ в по-лека.

Изтеклият срок, през който спрямо подс. Г. се изпълнява мярка за неотклонение „Задържане под стража“, не е неразумен, нито незаконосъобразен, доколкото делото се намира в съдебна фаза от 24.08.2015г., а националното наказателно законодателство не е поставило времева рамка на продължителността на задържането в тази фаза от наказателния процес. Делото се характеризира с фактическа и правна сложност, с 10 подсъдими лица, необходимост от разпити на множество свидетели и изслушване на заключенията по няколко експертизи. Националните съдебни власти в лицето на СНС не могат да бъдат упрекнати в забавяне при разглеждането на НОХД №1065/2015г. Напротив – съдебните заседания се провеждат интензивно и ритмично, като са видими усилията на първата съдебна инстанция за своевременно приключване на съдебното производство.

Всички тези обстоятелства, в съчетание с посочения по-горе в настоящото определение аргумент за наличие на реална опасност от укриване на подс. Г., налагат извод за липса на основания за изменение на мярката му за неотклонение „Задържане под стража“.

Предвид на всички, изложени дотук доводи и аргументи, и на основание чл.345 от НПК, Апелативният специализиран наказателен съд, трети въззивен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение на СпНС, 10-ти състав от 24.07.2019г., по НОХД №1065/2015г., с което е оставено без уважение искането на подсъдимия Б.Л.Г. /ЕГН: *****/ за изменение на мярката му за неотклонение “Задържане под стража” в по – лека.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.